

Forslaget vedtoges ved navneopråb med 131 stemmer mod 8 (nemlig de 7 kommunister og Hans Thyge Jacobsen). 3 medlemmer — Hans Conrad Koefoed (V), Martin (V) og Hans Pinstrup (V) — svarede: stemmer ikke, og 9 var fraværende.

Da forslaget efter tilbagesendelsen fra landstinget kom til „eneste“ behandling, vedtoges det med 129 stemmer mod 8 (2 stemte hverken for eller imod).

I *landstinget* blev forslaget ved 3. behandling anbefalet af Hans Hansen (Usserød) (S), som glædede sig over den af tinget foretagne ændring af § 41, endvidere af Stensballe (V), Oluf Johansen (RV) og M. Sig Steffensen (DR). Halfdan Hendriksen (KF) anbefalede ligeledes forslaget til vedtagelse og gjorde det uden betænkelighed, selvom han kunne have ønsket kraftigere beskyttelsesforanstaltninger mod ensidig lovgivning. Chr. Nielsen (DK) ville derimod stemme imod forslaget udfra samme motivering, som havde været bestemmende for hans meningsfæller i folketinget. Nielsen-Man (V) erklærede på nogle medlemmers vegne, at de ikke kunne give forslaget deres stemme. Disse medlemmer mente, at man gjorde folkestyret en dårlig tjeneste ved „at indføre sådanne forhold, at selv et meget lille flertal i den nye rigsdag kan gennemføre med kort varsel, hvad det vil“, og at „en sund, kontinuerlig, fremskridtsvenlig politik uden voldsomme udsving“ ville tjene folkestyret bedst. Trods forbedringer på visse punkter betød forslaget alligevel stort set en forringelse i forhold til den gældende grundlov, hvis denne da blev brugt på rette måde, og de ønskelige forbedringer i grundloven kunne formentlig foretages bedre og hensigtsmæssigere, end sket var.

Resultatet af afstemningen ved navneopråb blev, at 61 stemte for grundlovsforslaget, 7 imod (nemlig Chr. Nielsen og 6 medlemmer af venstre: Alfred Bøgh, Grete Mølbak Frederiksen, H. Hauch, Nielsen-Man, Esther Malling Pedersen og Villemoes). 2 medlemmer — Korsgaard (KF) og Stegger Nielsen (V) — svarede: stemmer ikke, og 6 var fraværende.

Efter grundlovsforslagets fornyede oversendelse fra folketinget som følge af den dør foretagne ændring af rigsdagens benævnelse vedtog landstinget forslaget med 58 stemmer mod 7 (2 stemte hverken for eller imod.)

Efter at de i henhold til grundlovens § 94 foretagne valg til begge ting var afholdt, indkaldtes rigsdagen til en *overordentlig samling* med den hovedopgave at tage stilling til grundlovsforslaget, således som det var vedtaget i den foregående ordentlige samling.